

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt IX. Insigne religiosæ submissionis, & Patientiæ documentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

CAPVT IX.

*Insigne religiosæ submissionis, &
Patientiæ documentum.*

SCITVM est, ijs, qui Monachorum
 nomine societatem coiêre, ab
 reliquorum hominum conuictu re-
 moti; exercitationes quasdam esse à
 communi mortalium vitâ, vsuque
 valde abhorrentes, quibus vel Nu-
 men suo quodam peculiari institu-
 to colunt; vel Præsidibus obsequun-
 tur, sociosue obseruant, ac reueren-
 tur, vel libidines quisque suas coër-
 cent, & in eas acrius animaduertunt.
 Eo in genere, vt alia taceam, est pro-
 fundum, ac perpetuum penè silen-
 tium: non id modò, quo verbis, col-
 loquiisq;e mutuis parcitur: verum
 etiam, quo strepitus quiuis, vt animi
 quieti parum amicus, studiosè caue-
 tur. In his omnibus, si quis peccasse
 deprehendatur, licet imprudens, &
 innoxius: poenam, quam visum fue-

*Monachorum
instituta:*

*in quibus
silen-
tium.*

D S

rit,

58 VITA S. LAMBERTI
rit, ei irrogare, Moderatorius, mos-
que est.

*Cruce,
ad quam
pena
exacte.*

Erat Stabuleti, in arcâ patenti
cælo expositâ, Crucis signum è lapi-
de, ad quod supplicij nomine, missi-
tabantur, ibique persistere, iubeban-
tur, Deoque, quoad reuocarentur,
preces fundere, qui quoque modo
deliquissent.

*LAM-
BERTI
Vigilia
noctur-
na.*

*Ob for-
tuitum
strepitum,*

Fors fuit, an Providentiæ Cæle-
stis decretum? ut ea Crux, inusitato
LAMBERTI virtutis exemplo nobili-
taretur. Id hunc in modum euenit.
Solebat ille reliquorum Ascetarum
sacras vigilias, diuturnas alioqui, in-
tempestæ noctis silentio, religioso
furto præuenire. Accidit igitur ali-
quando, ut de more excusso matu-
rius somno, ad solemnem orationis
locum anhelâs, per densas tenebras,
oberrante manu, sandalia palpabun-
dus quæreret. Quorum alterum cum
fortuito, ut fit, in solum decidisset,
modico strepitu excitato, Abbatem
aduertit. Qui mox, inscius, cui præ-
ciperet,

ciperet,

ciperet, *Ad Crucem* ire iubet, cuius *ad Cru-*
 id culpâ euenisset. LAMBERTVS, *cē m. f-*
 tamquam si iucunda mandarentur *sus,*
 (& erat illi hoc iucundissimum) nu-
 dus pedes, horrente dumtaxat belua-
 rum pilis veste, obiter contectus,
 verius quàm amictus, Crucem pe- *lubens*
 tit, atque inibi genibus nixus, eura *vadit,*
 adorat, qui se Patri aeterno, eius cau-
 sâ, gratissimum holocaustum in eâ
 obtulisset. Erat hiemis frigidissima *calo fri-*
 tempestas, quæ, vt in Arduennâ, *gidissi-*
 immani rigore sæuiebat. Et gelu so- *mo.*
 lûm, vndamque in lapidis modum
 durante; insuper densa nix cælo
 tuebat, cuius candido vellere Athle-
 ta, innocenti animo candidior, den-
 sius, quàm cilicio, loricatus, in agone
 persistebat. Certabat contra super- *Contra*
 biam, cui si cederet, Abbati tam du- *vitia*
 ra imperanti minimè obediret, ma- *certat,*
 ximè cum sciret se eo multo maio-
 rem: certabat contra impatientiam,
 quæ alium quemuis, tali in re, ac
 tempore, deiecisset: certabat contra
 animi

60 VITA S. LAMBERTI

Et natura
turam
ipsam.

animi inconstantiam, fortiter, & constanter durans, & perdurans in eâ poenarum, nullam ob causam, acerbitate. Et quid vitia memoro? certabat contra Naturam ipsam, eamque superabat, quam constat omnia facere, & moliri, vt quasuis iniurias repellat, seque integram tueatur.

Neque si se Naturæ, virtutibus armatus, opponebat, ideo Naturæ petitiones non sentiebat. Sensit ipse Agonotheta noster, ac se, sentire testatus est, cum diceret: *Transseat à me calix iste.* Sentiebat LAMBERTVS, cum in Psalmodiâ versum illum suauiter modulabatur: *Quando veniam, & apparebo ante faciem DEI?* Fuit DEO ipsi cordi querela fiducia nixa, & mixta. Nam nocturnos vigiles, & excubitores gallinaceos excitauit, vt solito citius cantus suos ingeminarent.

Quibus somno soluti Monachi, mox expediti ad Ecclesiam, DEO laudes

laudes persoluturi properant. Tum
 ijs absolutis, sævientis frigoris tyran-
 nidem, pro se quisque euadere festi-
 nant, & ad luculentum focum pro-
 perant. Vbi dum corpuscula calore
 reficiunt, quærit Præses, ecquis fra-
 trum absit à cœtu? respõsum, solum
 abesse LAMBERTVM: sanè præter
 morè. solebat enim sanctis illis exer-
 citationibus primus adesse, postre-
 mus recedere. Abbas, sollicitus, ne
 fortè morbo aliquo tentaretur, para-
 bat mittere, qui eius cubiculum adi-
 ret; cum ab alio intelligit, Pridem
 cum ad Crucem orare, atque illum
 ipsum eò iussum ire, cum strepitum
 noctu excitasset. Inopinatâ re penè
 exanimatus Abbas, suam impruden-
 tiam, & semet iacufans, raptim ac-
 cerferi iubet. Qui missus est, reperit
 corpore rigentem, animo vegetum,
 solantem se sacris illis è Psalmo ver-
 bis: *Cor contritum, & humiliatum*
 DEVS non despiciet.

LAM-
 BERTVS
 à Fra-
 trum
 cœtu ab-
 sens,

ab Ab-
 bate ig-
 norante,
 & se in-
 casante,
 accersit-
 ur.

Vix Abbatis præceptum accepe-
 rat,

*Abbas
se accu-
sat:*

*Eū ex-
cusat
Episco-
pus.*

rat, cum ad eum properat LAMBERTVS, tenui cilicij centunculo semiamictus, niue multâ hispidus; sed virtute suâ, vt regio paludamento, inuolutus. Abbas vbi aduenientem conspicatur, humi sese abijcit lacrymis perfusus, genua eius prehensat, & graui singultu verecundas voces interrumpente, Ignosce, inquit, Sacerdos sanctissime; imprudenter in te peccaui. Cum plura dicere pararet; comiter subleuans, & arridens Pontifex benignissimus; Nihil peccatum, inquit, ô Pater, eoque nihil, quod ignoscatur. Rectè tu, & pro solemni more pœnam peccanti mihi imposuisti. Eam ego lubens excutus sum: & si parum luisse videor, ecce Crucem repeto. Stupefacti omnes, & nec fletus tenentes, nec gemitus, ad solatia vertuntur; & pro se quisque alius vestes recentes afferre, alius sandalia porrigere, alius sedem fatigato apponere. Sed Præsidi verito, ne ex tam dirâ, & diurnâ frigidis

ris

ris sæuitie morbum cōtraheret, fors
& mortem: balneum parare visum,
renitēte LAMBERTO, & vix tandem,
solo obediendi studio admittente.
Quo alijsque fomentis recreato cor-
pusculo, vires instauratæ, & fugiens
penè anima retenta est.

*Balneo
LAMB.
recrea-
tur.*

LAMBERTVS ex eo tempore cla-
rior haberi: stupere omnes ad inusi-
tata virtutis miraculum: crebris ser-
monibus celebrare animi magnitu-
dinem, & non tantum rerū omnium
humanarum, verum etiam suimet
contemtū, & ipsius vitæ prodigam
mentem. Denique, si aliās vnquam,
magnum exhibitum DEO, *Angelis,*
& hominibus spectaculum. Id specta-
culum dignum visum, quod memo-
riâ æternaretur: eoque Leodij in
Cathedrali Ecclesiâ (in qua sacrum
illud Corpus quiescit) Crucis præ-
grande signum collocatum, alterius
illius Stabulensis perenne monu-
mentum.

*Eiusdem
Virtutis
admira-
tio.*

*Crucis
monu-
mentum,
Cruce
altera.*

CA-